RABBINICAL COURT
SHAR HAMISHPOT
17 MOSIER COURT
MONSEY N. Y. 10952

בס"ד

דיני תורה בחנם ובהעניק לבעלי דין זכותם לדין נמור - ולקבלת מהיכן דנתני ככתב

לשכת בית דין: TEL. (845) 425 9708

בית דין צדק
שער המשפט
בהשתתפות הרבנים
מאנסי ניו יארק

סניף "שמרו משפט" ❀ ב"ד מיוחד לפקוח על: הזמנות, עיקולים, סרובים, היתרי ערכאות, פסקי דין, וגיטין ❀ ומגן לבע"ד שלא יקופחו מזכותם: לבחירת הב"ד, ולדין נמור, ולמהיכן דנתני, ולמאן בבורחות, ובמועדים

התראת בי"ד - נגד מוציא לעז שקר על גיטין כשרים - בניגוד ל"חרם דר"ת", ולהגיד לאדם ישרו

הן פנה לבית דינינו, הגה"צ מוהר"ר [redacted] שליט"א, [redacted] וראב"[redacted] והתלונן בפנינו, איך ש"**ראש ישיבה**" מפה מאנסי, השמיץ אותו בהוציאו נגדו מכתב: דהיות שאלפי תלמידיו פונים אליו - לכבדו עם "סידור קידושין", ע"כ הוא מודיע - דבמקרה שהכלה נתגרשה בגט שהראב"ד הנ"ל מעורב בה - אז לא יקבל הכיבוד..., [וכאילו שכבר בא לפניו מקרה כזה, או שסובר שכל העולם רוצין לדעת מה שיעשה במקרה כזה...], בהטעימו שיש בזה משום חשש "**אשת איש**" ו"**טמיעת ממזרים**" רח"ל... **וכשפנה** אליו הרה"צ הנ"ל - ושאל ממנו במר נפשו למה עשה זאת, לא התחשב עם צערו - וניסה לדחותו בקש: שלא עשה מאומה - דהרי רק כתב שאינו מקבל "סידור קידושין" [מחשש "אשת איש" ו"ממזרות"...], וכאילו שאינו מבין כלל מה שרוצה ממנו...

והנה, הרה"צ הנ"ל התלונן לפנינו - **ששלשה פשעים** עשה בזה ראש ישיבה הנ"ל: **ראשית**, שמטרת מכתבו [שנכתב בלשון ענגליש] - היה בכדי לסייע ביד אשה מרשעת ועוברת ע"ד, שהלכה בערכאות נגד בעלה - לגזול ממנו את רכושו בניגוד לדתו"ק, ובזה נפל בפח "**חיוב חרם ונידוי**" - וכמש"כ **הרמ"א** (חו"מ כ"ו, ח'. וסו"ס כ"ב); ד"**מחרימין ומנדין**" - **את** "המחזיק" ביד החולך **לפני עכו"ם**. **ושנית**, שהחזיק בזה ביד המרשעת - לכוף את הבעל לתת לה גט ע"י כח ה"**נעט לאו**" - מה דהו"ל "**גט מעושה**" הפסול לכו"ע, וכמו שחתמו כל גדולי דורנו על "קול קורא" - מה שגם ראש ישיבה הנ"ל חתם עמהם, ונמצא שעשה בזה את דברי עצמו פלסתר..., מלבד הסתירה המשוועת שיש בזה, שבעוד שמצד אחד הוא מטיל דופי בגט כשר, לא היה לו שום בעיא - להכשילה מצד שני עם גט פסול..., [וזהו מה שחזה ר"ת ברוח קדשו - שכתב בה"**חרם**" נגד מוציאי לעז על גיטין (וכדלקמן ד"ה ושד"): "**ועושין כן להשפיל הגבוה - ולשום שפלים למרום**", ולכאורה בשלמא מש"כ "**להשפיל הגבוה**" - שפיר מובן, דהרי הוא דן שם על מטילי דופי בגיטין כשרים, אבל הסיום ד"**לשום שפלים למרום**" - אינו מובן עניינו לכאן, אלא דכך דרכן של מטילי מומים בקדשים - דמצד השני הם מייקרין ומאשרים מעשה זדים..], וזה גופא מה שהפוקרים וה"ריפורמים" - שמחו על מכתבו נגד הראב"ד ופרסמוה, [יען שלותם בעוז - עם הגך נשי רשיעי שהולכות בערכאות נגד בעליהם - ונגד המסדרים גיטין כפויין ופסולים], כבר מעיד על "מהות" מכתבו... **ושלישית** והוא העיקר, שיש לחוש - שמא ביום מן הימים, יבאו אנשי דלא מעלי להוציא ח"ו - על סמך מכתבו, לעז ד"**ממזרות**" על הוולדות שנולדו - על סמך הגיטין שסידר הראב"ד.

ואנו מוסיפים פשע **רביעית** - והוא: "**ביזוי ת"ח**" **וצדיק**, להטיל עליו דופי על לא דבר - בעוד שהוא חף מפשע, דבר שהוא חטא בל יכופר כשלעצמה, וכמו שפסק הטור (חו"מ סי' מ'); בשם **רב שרירא גאון**, וכ"כ (שם) בשם **הרא"ש** (כ"ק פ"מ, סי' ט"ז); ד"**יותר הוא בושת של דברים - מבושת של חבלה, דאין לך דבר גדול** - כלשה"ר ודיבה **שאדם מוציא** על חבירו", הייתכן לקבל עליו לישנא בישא - מאויבין ומתחריו הנוגעים בדבר, ולהשמיצו ברבים על סמך דבריהם - באופן זול וגם שטרם נשמע כמוה, וכ"ז מבלי שיפנה אליו מקודם - לשמוע ממנו מה שיש בפיו. **ומלבד** כ"ז, הרי יש בזה גם משום העוונות החמורים: ד"**הוצאת שם רע**" ו"**חלבנת פני חבירו ברבים**" - דמבואר **בחז"ל** (מגות ג', י"ח. סוטה י', כ'. סנהדרין ל"ט, מ'. כ"מ כ"ת, כ'. ערכין ט"ו, מ'), **ורמב"ם** (דעות ו, ח'. מוכל ומזיק ג', ז'), **ושו"ע** (חו"מ תכ"ו, ל"ת ומ"ט); **שאין** לו חלק לעוה"ב - ויורד לגיהנם **ואינו עולה** - **ואין לו כפרה עולמית**, רח"ל. **ולא** עוד, שנפל בזה בפח של "**חיוב נידוי**" נוסף - וכדנפסק להלכה **בשו"ע** (חו"מ סי' מ', ס"ז); **דמגדין את המבייש ב"דברים**", וכתב **הכנה"ג** (שם הגה"ט, אות ל"ד) בשם **הר"ש הלוי** (חי"ד, סי' מ'), **דכ"ז הוא אפילו במבייש אדם פשוט, וכש"כ ת"ח - כמש"כ הריב"ש** (סי' ר"כ), עי"ש. **דהרי** על בזיון ת"ח - כבר אמחז"ל (שבת קי"ט, כ') "**כל המבזה ת"ח - אין לו רפואה למכתו**" רח"ל, וכש"כ וק"ו כשמבייש ב"**כתב**" וכבנ"ד.

והעולה על כולנה - הוא פשע **החמישית**: מה שבהוצאת לעז הנ"ל - עבר על "**חרם דרבינו תם**" - על המוציא לעז על גיטין. דז"ל **בספר חישר** (חלק החידושים, סי' ק"מ):

> **ועוד גזרתי בכנופיא של שוק טרוייש - באלה חמורה ובגזירה חמורה. שלא יקרא שום בר ישראל ערעור - על שום גט אחר נתיבתו - אפילו בתוך כדי דיבור. שאם יש לערער - יערער קודם נתיבתו. ואם לא ניתן בפניו - אל יאמר. אלו היה ניתן בפני - כך וכך הייתי מערער על הגט - או על העדים או על שאר דברים. על כל אלה גזרנו והחרמנו בשם - באלה ובגידוי ובשמתא ובשם מיתה ובשממה. [והחרמנו בשם] ובשיפורא - ליפרע ממנו ומכל משפחתו. ובשממה יהיה - מי שעושה אלה. בארור ליקום - ובשמתא ליהוי לכל ישראל. ולא יהיה שום אדם רשאי להתירו - עד עמוד הכהן לאורים ותומים וכו'. כי על דבר זה - ריבתה מריבה בישראל. כי הפרוצים שומעים לרחק - אבל לא לקרב. ונטויי ובזויי משפחה - עושין כן להשפיל הגבוה - ולשום שפלים למרום. והמערים ערום - יחרם חרום לומר. לולי הגזירה יש לי להשיב - למען ירצה להקשיב דיבורו בשתיקה לאחרים. המקום יחרים אותו - ויבערנו וינערנו מביתו ומיגיעו - כל שורש בארץ גזעו. והכל עשינו לש"ש מפני הרמאים - חלוקי מחמאים ימחו וימסו כמו מים - ואנחנו נקיים לפני ה"א חיים. והוא ברחמיו יעמידנו על האמת ועל השלום. יעקב ברבי מאיר.**

וחרם זה [עם שינוים קלים] - הובא **במרדכי** (סוף גיטין, רמז תנ"ס), וכתב שהסכימו עם ר"ת - כל הגדולים ורבינו משה תלמידו, עי"ש. וגם הוזכרה בשו"ת **בנימין זאב** (סי' קי"ט, אות כ"ה), **והובא בשו"ע** (אה"ע סי' קנ"ד, סכ"ב, ובפדה"ג שם סע"מ, ופ"ה), **וברמ"א** (שם, סל"ת, ל"מ), עי"ש. **והנה**, "**חרם**" זה חמור הרבה - משני "**חיובי נידוי**" הנ"ל (ד"ה ובמה, קטע ראשית. וד"ה ואנו, קטע ולא עוד), דהרי מבואר **בטו"ז** (יו"ד, סי' של"ד, סקכ"ג) - שאין מנדין כהיום ע"ש. **אמנם** בדבר שיש עליו "**חרם הקדמונים**" - וכמו "**חרם דר"ת**" הנ"ל, כבר כתב **הסמ"ע** (חו"מ סי' ת"כ, סקכ"ד), דהעובר עליו - הוא מוחרם מעצמו - וא"צ להחרימו מחדש, **והמחרש"ם** (ח"ם, סי' מ"ח. וח"ו, סי' קל"ג) **הביאו להלכה**, ע"ש.

[והנם, שכבר **הארכו הפוסקים** למעניתם, דחרם זה לא נאמרה על מכס שרואה ליזה פסול בגט, דבודאי שאסור לו לשתוק, עי' **בלבוש אשכנזי** (סי' ט"ו) בשם **הריטב"א**), **כרכת המים** (סדר הגט דר' מיכל, אות רמ"ג), **שו"ת הרמ"א** (סי' כ"ה, וכ"ז), **מגי"ט** (ח"ב, סי' קל"ח), **מהרש"ש** (יו"ד, סי' ת"ח - בשם מהרי"ק), **טדנ"י** (קמא, אה"ע סי' פ"ח), **מחלת שבעה** (סי' מ"ח, אות מ"ב), **חידושי אגשי שם** (סי' קל"ז), **ערוה"ש** (אה"ע סי' קל"ד, סעי' ד"ד). **אמנם** הדבר פשוט, דדבריהם לא נאמרו - רק כשהחכם אחן מלא בפועל ליזה פסול, או עכ"פ ליזה ערעור וגמגום ממש - אבל גט מפוים, דאז מוטל עליו לערער על כשרות הגט, כדי שלא תפמוך האשה האשה להנשא על סמך אותה הגט - טרם שיתברר כשרותה. [**ועי' חידושי אגשי שם** (להגר"ש קלוגער, סי' קי"ז), דאף באופן שמותר ע"פ דין לערער על גט, הוא רק כשאינו בלירוף "שנאה", דאז לבו אוכסו להמציא אפלגות, עי"ש. ומינה דמרובה מדה טובה, דאם הערעור מעורב ב"אהבה" - וכש"כ ב"אהבת ממון" - כשאשה זאת לעובת מי שאומך בו ממונו וכבנ"ד, אעבו"כ שלבו יאמנו - להטיל אפלגות בלי שום יסוד...]. **אבל** להטיל דופי - בשם השמלה בעלמא - מבלי להביא על שום פסול מפוים כלשהו כלל, רק להכריח ברבים - ב"אופן כללי": שכל גט - מה שראש"ד הב"ל מעורב בה - יש בה תשש "אשת איש" ו"ממזרות", וכל זה בעוד שבעצמו - אינו בקי כלל בטיב גיטין - רק סומך על דברי אחרים, בודאי דאין לך "הוצאת לעז" גדול מזה - מה שעליה בודאי כיוון ר"ת בחרמו הנורא].

אשר על כן - אחרי העיון והדין בזה הדק היטב בכובד ראש - באנו להחלטה, דאם נשתוק על עול משוועת הזה - ומצאנו ח"ו העון דהעברה על "**לא תעמוד על דם ריעך**", ו"**דמים**" - תרתי משמע, בין דמו של הרה"צ הנ"ל - שנתבייש בחנם על לא דבר, ובין דמם של הוולדות העשוקים - שיוולדו על סמך גיטין שסידר הרה"צ הנ"ל - שלא יסבלו מנזק "לעז" הנ"ל. **לאור** זאת, הרינו מכריזין בזה - שע"פ תוה"ק המסורה לנו מגדולי הפוסקים: אסור ליתן שום נאמנות וסמכות כלל - להשמצות שבכז"ב הנ"ל, וחלילה להטיל שום שמץ דופי כלשהו - על הוולדות שנולדו על סמך גיטין הללו - כי זהו חטא גדול ובל יכופר רח"ל. **ומורא** יעלה על ראש כותב מכתב השמצה [או המפיצו] - ויחוש לעצמו פן ילכד במלכודת פח החרם אשר פרש רבינו תם לרגליו - דלא ליטרקיה חויא דרבנן דלית ליה אסותא רח"ל, ומוטל עליו לפיים את הראב"ד במכתב חזרה מוחלטת - לשביעת רצונו המלא, כדי שיוכל להראותה לכל מי שיבא להתרים כנגדו ע"י מכתב ההשמצה. **ואם** לא יעשה כן עד חודש ימים מהיום, אז רשות נתונה להראב"ד להראות ולפרסם מכתבינו הנוכחי, וכן להציגו בכל המקומות - שנתפרסם מכתב ההשמצה - זה לעומת זה, [ומחמת שחסנו על כבודו של הראש ישיבה - לא הזכרנו שמו, כי עיקר מטרת מכתב זה - הוא רק להגן ולרפאות - ולא לצער ולהכאיב ח"ו, ורק אותם שראו את מכתב השמצה שלו - רק הם ידעו ממי המדובר]. **והדבר** פשוט ואצ"ל, דכל גיטין שיצאו מבית דינו של הרה"צ ראב"ד הנ"ל - המפורסם ביראתו הקודמת לחכמתו - הם בחזקת כשרים ומהודרים גמורים עצהיו"ט, ובודאי שיכולין לסמוך עליהם בשיפוי ולכתחילה, ולמזהיר ולגזהר שלומים תן כמי נהר - ושלום על ישראל.

וע"ז באעה"ח בכאב ובצער - בשם שאר חברי הבי"ד - דסניף "**שמרו משפט**", בשלישי בשבת לסדר "**הנה חטאתם לה' ודעו חטאתכם אשר ימצא אתכם**" (מטות מסעי) שנים ועשרים יום לחודש תמוז, שנת חמשת אלפים שבע מאות וששים ותשע לבריה"ע.

בית דין צדק
שער המשפט
מאנסי, נ.י.
בהשתתפות הרבנים

אברהם שמואל יהודה געשטעטנער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"